

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Danske Kæmpeviser til Skole-Brug udvalgte og tillæmpede af Nik. Fred. Sev. Grundtvig

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 172. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1847_896A-txt-shoot-idm11488/facsimile.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Af han drog sine Handsker smaa,
 Selv han maatte for Styret staae; :
 Stol og Stene han andsed ei,
 Siled immer den næste Vel!

Dren foer over Norges Land,
 Alt som gif den i klare Vand, :
 Raafen gif over Bjerge blaa,
 Ide strøge de Trolde smaa.

„Stam saae Dreener i Gyldearm,
 Som han hader gier Spot og Harm! :
 Dlav mæler: nei, ikke saa,
 Springer i Hiint, 3 Trolde smaa!

Id sprang Kierling med Kol og Leen,
 Kælt hun snød og saa hun green: :
 „Dlav Lykkel! dit rede Stang
 Suffer Id i min Kirdevang.“

Strax til hende Kong Dlav saae,
 Hvor hun stened til Kamp hin graa, :
 Med sin Kol og med sin Leen
 Gloer hun bister i Kampstien.

Stort Vidunder var Drens Fart,
 Dlav gjerde det soleskært, :
 Pilen stød han af Fremmerstavn,
 Dag ham kaldt den i Thronhjemt Haven.

Dlav seiled i Herrens Navn,
 Trende Dage han laae i Haven, :
 For hans Broder det saae forvist,
 Forst han seiled og kom dog sidst.

Dlav han var den rette Mand,
 Han blev Konge i Norges Land,
 Rette Mand,
 Han blev Konge i Norges Land,
 Harald, han sig i Læden beed,
 Skabde sig til en Dren saa leed.
 Det er saa fagert i Thronhjem at hvile!

Wlwehoi.

Jeg lagde mit Hoved til Wlwehoi,
 Mine Dine de sant i Doole,
 To Jomfruer kom der skidende ud,
 Dem lystet med mig at tale.
 Siden jeg hende serst saae.

Den En mig klapped paa hviden Kind,
 Den Anden mig hvidsted' i Dre:
 „Stat op, du sovninge Ungerfoend,
 Din Hed du i Dandfen roere!

Baagu op lystet, du Ungerfoend,
 Vil du mig i Dandfen føre!
 Mine Meer, de skal kvæde for dig
 Hvad helst dig lystet at høre.“

Stem op! hun sagde, en Jomfru kvæd
 Med liggiste Rost hos Kvinder,
 Den stride Strom, den stedsed derved,
 Forgiatted sit Løb at riæde.

Den stride Strom, den stedsed derved,
 Forgiatted sit Løb at riæde,

